

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

20. Aarg. Nr. 16.

Den 15 Mai 1871.

Priis: 6 Sk. pr Exp.

Apostelembedet.

Udtog af en Tale af Eldste Wilford Woodruff i Anledning af Apostlen Erza E. Bensons Død, holdt i Tabernaklet i Salt Lake City den 5te Septbr. 1869.

(Fra „Journal of Discourses.“)

„Hvor deilige ere hans Fødder paa Bjergene, som forkynder Fred, som bærer godt Budskab om det Gode, som lader høre om Salighed, og som siger til Zion: din Gud lever.“

Hvilken Stilling paa Jorden kan en Mand indtage, som er guddommeligere, herligere, ædlere og mere ophøiet end at være en Bringer af Salighed til Mennefteslægten? Hvilket ansvarfuldere Kalb kan vel nogen bæres med end at være en Jesu Christi Apostel? Jeg kjenner intet høiere. Hvor mange Individuer have nogenfinde indtaget saa høi en Plads paa Jorden? I Bibelens Beretning fra Adams Dage ned igjennem de forskjellige Uddelinger finder jeg, at der har eksisteret mange Profeter. Adam selv var en Profet og han ordinerede sine Søner til det melkfede Præstedomme. Han blev un-

derviist om Evangeliet efter Syndesalbet og han forvaltede Guds Huus's Ordinance. Han var en Høipræst, og som Høipræst indehavde han Guds Riges Regler. Mange af sine Søner ordinerede han til den samme Myndighed. Tre Aar før sin Død kaldte han Seth, Enos, Jared, Kenau, Mahalalel, Methusalem og mange andre af sine Efterkommere sammen i Dalen Adam-ondi-Ahman, og der stod han op og velsignede dem med sin sidste store patriarkalste Velsignelse. Denne Underretning have vi erholdt ved Aabenbaring; og disse Mand vare Profeter og Høipræster.

Naar man følger Historien i de forskjellige Tidsaldere og Uddelinger, vil man finde, at der har eksisteret mange Profeter blandt Menneftenes Børn. Moses var en Lovgiver for Israael og stod som

Profet, Seer og Aabenbarer. Naar jeg siger, at mange Profeter have været til, vil det maaskee være rigtigst at forklare dette lidt tydeligere. I Forhold til Mennefteslægstens Mæske have ikke Mange været bærede med dette høie Kald, men i hver evangelist Huusholdning har Gud havt Profeter og andre Tjenere paa Jorden til at forkynde sin Villie, dog ikke altid Apostler. I Mose Dage udvalgte der Udster til at være hans Raadgivere, og halvfjerdsfindstve Udster bleve ordinerede til at være Guds Vidner og hjælpe Moses med Værket i hans Tid; men vi høre ikke om nogen Apostel i den mosaiske Uddeling.

Jesús kom her i Kjødets for at oprette sin Faders Rige, og da han var tredive Aar gammel, begyndte han at administrere Kirkens Ordinaner. Han valgte tolv Apostler til at hjælpe sig, og dem overantvordede han Rigets Røgler. Den høieste Myndighed, noget Mennefte nogenfinde har havt her paa Jorden, er Apostelembedet. Vi see i den hellige Skrift, at Gud indsatte i sin Kirke først Apostler, dernæst Profeter, saa Evangelister, Hyrder, Udster, Præster, Lærere og Diaconer. En Apostel er bemyndiget til at holde Rigets Røgler, og hvad han binder paa Jorden er bundet i Himlen, og hvad han løser paa Jorden er løst i Himlen. De første tolv Apostlers Levnetsløb, hvem Jesús udvalgte, findes i det nye Testamente. Der har man en Beretning om deres Virksomhed, Reiser, Vandel og de Lærdomme, de forkyndte for Verden. Næsten alle af dem beseglede Vidnesbyrdet med deres Blod. Nogle bleve forskæfede ligesom deres Herre og Mester, Andre bleve halsbuggede, Iort sagt Alle, med Undtagelse af Johannes, lede Martyrbeden for Guds Ord og Sandhedens Sag. Dette var de første tolv

Apostlers Skjæbne, som vi have nogen Underretning om.

Efter sin Død og Opstandelse sagde Frelseren til sine Apostler, da han fjerde Gang besøgte dem her paa Jorden, at han havde andre Jaar, som ikke vare af den samme Sti, hvilke han ligeledes stulde besøge og administrere blandt. Mormons Bog er en Beretning om Israels Huus, som fordem boede paa dette Kontinent (Amerika). Den forkynder os om Jarediterne, der kom fra Babels Taarn, om Lehi og hans Familie, som kom fra Jerusalem, og ligeledes om Nephtierne og Lamaniterne, Gterkommere af Nepht og Lemuel, Lehi Søner. I denne hellige Optegnelse meddeles, at Kristus, efter sin Død og Opstandelse, besøgte denne Green af Israels Huus, og ved denne Leilighed udvalgte han der tolv Apostler, hvem han stenkede den samme Myndighed med alle dertil hørende Røgler, Gaver og Kræfter, som han havde givet sine Apostler paa den østlige Halvkugle, og disse Mænd rogtede deres høie Kald som de burde. Alle Medlemmerne af dette Avorum sit den Forjættelse af Frelseren, at de stulde forlade dette Liv og være hos ham, inden de bleve to og halvfjerdsfindstve Aar gamle, undtagen tre af dem. Disse tre Apostler erholdt en Forjættelse lig den han havde givet Johannes den Aabenbarer, nemlig, at de stulde blive i Kjødets, indtil han kommer. Vi vide, at onde Mennefter forsøgte at myrde Johannes paa forskjellige Maader; saaledes kom de ham engang i en Gryde med sydende Olie, men hans Liv blev bevaret, og senere blev han under Keiser Domitian forviist til Den Patmos, hvor han stulde arbejde i Blyminerne. Under sit Ophold her var han velsignet med Synner, Aabenbaringer, Meddelelser, Lys og Kundskab, af hvilket han har nedskrevet

endeel i hvad man nu kalder Johannes's Aabenbaring. Under Kong Nervas Regering blev han løsladt, og efter denne Tid var det han skrev sine Epistler. Det første Kvorum af Apostler blev altsaa med BOLD udryddet, med Undtagelse af Johannes, og vi vide, at han endnu lever paa Jorden, endstjøndt hans Legeme uden tvivl er undergaaet en eller anden Forandring. Tre af de nephitiske Apostler fik et lignende Løfte om, at de skulde ikke smage Døden før Christi anden Komme, og de findes endnu i Kjødet her paa Jorden.

Saaledes har man altsaa i Biblen og Mormons Bog Beretning om to Kvorum af tolv Apostler, valgte før den uvrørende Huusholdning; men i disse sidste Dage opreiste Herren Joseph Smith, hvem han bemyndigede til at organisere sin Kirke paany, og gav ham i den Anledning det hellige Præstedomme og Rigets Nøgler. Joseph blev ordineret til Apostelembedet under de Mænds Hænder, der holdt Rigets Nøgler i Jesu Dage, nemlig Peter, Jakob og Johannes.

Seg skal ikke forbyde mig i Enkelthederne af dette Sinne; jeg har kun hentydet til dem for at fremhæve Vigtigheden af det Embede, Br. Benson beklædte. Han var et Medlem af det ene af disse tre Apostel-Kvorum, som have eksisteret paa Jorden siden Frelseren boede i Kjødet, hvorom vi have nogen Kundskab. Det første blev organiseret, da Jesus begyndte sin offentlige Virksomhed i Kjødet, det andet blev organiseret her i Amerika efter hans Opstandelse, og det tredje efter Evangeliets Gjengivelse i vore Dage. Her har man altsaa kun sex og tredive Mænd, som i Løbet af 6,000 Aar have indehavet denne Grad af Præstedømmet, medmindre der sandtes Apostler i Enoks Dage eller til andre Tider, som Biblen ikke melder om. Dette Tal er

dog bleven noget forøget ved at Enkelte ere blevne kaldte til at fylde Balancer i Kvorumet, som f. Exempel efter Judas og flere; men saa meget tør jeg med Sikkerhed sige, at deres Tal er meget begrændset, som fra Adams Dage indtil vor Tid have beklædt dette Embede.

Med Hensyn til Indbyggerantallet paa Jorden i dette lange Tidsskænit er dette meget vanskeligt at bestemme med endog nogenlunde Nøiagtighed. Man antager dog for givet i disse Dage, at Jorden tæller omtrent et Tusind Millioner Mennesker, samt at saa mange døe i hver Generation. Man anslaaer ogsaa, at der gaaer tre Generationer paa et Aarhundrede; det bliver 3,000 Millioner i et Aarhundrede, 30,000 Millioner i et Aartusinde og 180,000 Millioner i sex Tusind Aar, hvilket man antager er omtrent den Tid, der er hengaaet siden Menneskets Skabelse. Om disse løse Beregninger ere nogenlunde rigtige eller ei, er af mindre Vigtighed, men det er af stor Betydning, at Br. Benson, der har levet blandt os i saa mange Aar, var en af de udvalgte Faa i denne uhyre Masse Mennesker, som har nydt den Ære at være en Herrens Apostel. Med Sandhed kunde Profeten udbryde: „Hvor delige ere hans Fødder paa Bjergene, som bærer et godt Budskab.“

Fra min tidlige Barndom af har jeg altid ønsket at kunne see en Profet eller Apostel. Jeg har oplevet den Dag. Jeg har oplevet at see Guds Rige grundfæstet paa Jorden med alle dets Gaver, Nøgler og Kræfter formedelst Engles Administration fra det Høie og vor Herre Jesu Christi Aabenbaringer. Jeg har oplevet at see Apostler og Præstedømmets suldstændige Organisation atter virke paa Jorden til Frelse for Menneskeslægten.

Broder Ezra T. Benson, hvem Døden saa uventet bortrev, var en af de

sibste Dages Apostler, kalbet til at bære Vidnesbyrd for Nationerne om Evangeliet's Gjengivelse til Jorden, og han har reist mange Tusind Miil i dette Trinde. Han var tro til sin Død og han vil erholde U døbelighedens Krone. Han er gaaet bort fra os til Aandeverdenen, hvor han vil samles med sine Brødre, der ere gaaede forud. Han er gaaet hjem for at nyde sin Belønning. Hvilken Masse Refleksioner dette vækker! Hans Død taler i et tydeligt Sprog til enhver Apostel, Profet, Eldste og Hellig, ja til enhver Mand og Kvinde paa Jorden: „Vær ogsaa Du rede!“ Hvis I have Noget at udrette, Noget, som kan være til Nytte for Eder selv eller Eders Afdøde, opsæt det ikke.

Skulde jeg være bedrovet eller nedbøiet fordi Br. Benson har forladt os? Jeg vilde hellere følge Tusinde Apostler til Graven end see een Mand, der har smagt den tilkommende Verdens Kraft, lide Stibbrud paa sin Tro, gaae glip af sin Krone og gaae til Fortabelse. Jeg føler større Sorg over at see Mand, der have reist Tusinder af Miil for at forkynde Evangeliet, vende sig fra Sandheden, hengive sig til Synd og miste deres Plads i Kirken, end over alle de trofaste Hellige tilsammen, som ere blevne sænkede ned i den tause Jord. Naar jeg seer en Mand døe, der liig Br. Benson har været villig til at gaae og komme ifølge hans Forefattes Raad, glæder jeg mig over den Løn, der er ivente for ham.

Han er den første Mand af de Tolvs Kvorum, som er død en naturlig Død i de sidste fyrrethve Aar, thi de fleste Apostler, der have levet paa Jorden, ere døde som Martyrer. Der er To i vort Kvorum, som ere faldne som Offre, foruden vor første Profet og Patriark; men de ville ogsaa faae Martyrernes Krone, i Liighed med Gudhver, der er tro til Døden

og nedlægger sit Liv for Herrens Gjerning og Jesu Vidnesbyrd. Hans Trofasthed maa være en Kilde til stor Glæde for hans Familie og hele Israél, og naar jeg betænker, at den korte Tid, vi tilbringe her i Kjødet, vil bestemme og afgjøre vor Skæbne for alle kommende Evtigheder, maa jeg uvillaarlig spørge, hvorledes bør vi leve?

Vi ere Alle forpligtede til at virke baade timelig og aandelig for Guds Riges Opbyggelse i disse sidste Dage. Vi maae prædike Evangeliet for Menneskenes Børn, vi maae advare Jordens Nationer for hvad der forestaaer; dette er Guds Befaling til enhver Eldste i hans Kirke. I Lydighed hertil tage vi vor Vadsæl i Haanden og reise paa egen Bekostning Verden rundt og forkynde Liv og Frelse for Menneskenes Børn. I Lobet af de sidste 37 Aar har jeg tilbagelagt over 100,000 Miil (engl.) som Følge af denne Befaling. Belønningen, som venter enhver trofast Eldste, vil rigelig erstatte ham for hans Moie og Opoffrelse. Istedesfor at være iblandt sine Venner her i Kjødet, har Br. Benson nu det Privilegium at samles med sine hedengangne Brødre — Joseph, Hyrum, David, Parley, Heber og alle forrige Dages Profeter og Apostler. De have fuldendt deres Mission i Kjødet; det samme har han. Han er pludselig borttrykket fra os, men hans Gjerninger følge ham.

Jeg onsker nu at rette nogle Ord til mine Venner med Hensyn til vort Rald som Eldster i Israél. Vi leve i en meget vigtig Tid, i en Tid, da der gjøres store Forberedelser for Messias anden Komme, naar han skal regjere blandt sine Hellige paa Jorden i et Tusind Aar. Det gamle og nye Testaments Profetier vilde aldrig blive opfyldte, med mindre dette skeer. En Engel fra det Høie, siger Aabenbareren Johannes, skulde

fare gennem Himlene med det evige Evangelium, hvilket skulde forkyndes for alle dem, der boe paa Jorden — for alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk; han skulde raabe med høi Røst: Frygter Gud og giver ham Ære, thi hans Doms Time er kommen, og tilbeder ham, som har skabt Himlen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder! Læs i Esaias og alle de andre Profeter, og I ville see, at de alle hentyde til denne sidste Uddeling, da Guds Rige skulde oprettes. Der har aldrig levet en Profet fra Adams Dage til nu, uden han jo har havt sit Blik rettet paa Ælternes Fyldes Huusholdning i de sidste Dage.

Da Herren havde skabt Jorden, satte han Menneskene paa den, og endstjondt de kom under Syndens Bælde, har han dog ingenfinde overladt dem til sig selv. Formedelst Adams Fald maae Alle døe, men i Kristus, siger Apostelen, skulle Alle leve. Vor elskede Præsident har ofte sagt, naar han taler om Syndens Herredømme i Verden, at en af de største Belsignelser, som nogenfinde kunde tildeles Menneskenes Børn, var at komme og boe i en salden Verden som denne, omgivne af Fristelser, Synd og Mørke, og faae Leilighed til at overvinde det Onde og forhverve sig evigt Liv, hvilket er det højeste af alle Guds Goder.

Alle Profeterne have forudsæet Guds Riges Oprettelse i de sidste Dage; de have seet Zion gennemgaae al sin Trængsel og tilsidst triumfere over alle sine Fiender og i fuld Besiddelse af Herlighed, Magt og Bælde paa Josephs Arveland. Daniel saae dette Rige og lignede det ved en Steen, afhuggen af Bjerget uden Menneskehæand, hvilken voxede og tiltog, indtil den fyldte hele Jorden. Dette Rige, sagde han, skulde være et evigt Rige.

Mine Brødre og Søstre, I og jeg

have oplevet at see Morgengryet af den store Dag, der er saa meget omtalt af Profeterne. Vi have seet det Rige blive grundlagt, der aldrig skulde omstødes, men blive bestaaende indtil al Synd er udryddet, Satan overvunden og denne Verdens Riger ere blevne Guds og hans Salvedes.

Denne Dag have vi oplevet at see. Dette store Tabernakel, denne Forsamling, den store Skare Hellige, som findes i disse Dale, ere Frugter af denne Gjerning. Hvorledes begyndte den? En Engel fra det Høie soer igjennem Himlen og besøgte en ung Mand ved Navn Joseph Smith i Aaret 1827. Der var netop dengang en stor Opvækkelse blandt Sektererne, og lange Møder afholdtes, hvor man søgte at bevæge Folk til at slutte sig til et eller andet Samsfund. Nævnte unge Mand betragtede forbausset den herskende Forvirring og vidste ikke, hvilket Parti han skulde annamme som det rette. I denne sin Sjelubivshed tog han sin Bibel og traf til at læse Apostelen Jakobs Opmuntring til den Tvivlraadige at søge Viisdom hos Gud. Han gik derfor hen i Enrum i en Stov og bad Herren vise ham hvad han skulde gjøre for at blive frelst. Herren horte hans Bøn og sendte sin Engel til ham, der underrettede ham om, at alle Sekterne vare vildfarende, men at Himlens Gud var lige ved at oprette sit Rige paa Jorden. Denne Engel anførte mange af Esaias og Jeremia Profetier med Tilføiende, at de skulde snart vorde opfyldte. Han sagde ham tillige, at hvis han vilde lytte til Herrens Røst og være ham lydige, skulde han blive et Redskab i Herrens Hæand til at grunde hans Rige paa Jorden.

Disse Besøg gjentoges Tid efter anden, og Joseph erholdt paa denne Maade megen Belærelse om Evangeliets Prin-

ciper. Han talte til sin Fader, til sine Brødre og enkelte Andre om disse Ting, men han havde ingen Myndighed til at prædike eller forrette nogen af Evangeliet's Ordinanncer. Hvorfor ikke? Forbi „Ingen tage sig selv den Ære, uden han er kaldet af Gud ligesom Aaron.“ Ingen Mand har til nogensomhelst Tid havt Ret til at prædike Jesu Christi Evangelium, uden han var kaldet ved Aabenbaring. Man kan læse om alle Profeterne og Apostlerne fra Adams Dage indtil vor Tid, og man skal finde, at de have alle faaet deres Præstedsomme direkte fra Gud, Engle eller under de Mænds Hænder, som have indehavt denne Myndighed. Dette var ogsaa Tilfældet med Joseph Smith. Han kunde Ingen finde, som havde Myndighed, og han anraabte derfor sin Gud for at faae Underretning om hvad han skulde gjøre, og Herren sendte Johannes den Døber til ham, den samme, som blev halshugget for sin Religions Skyld. Johannes havde det aaronste Præstedsomme og han ordinerede Joseph til samme Myndighed; derved fik han Ret til at administrere i nogle af Evangeliet's Ordinanncer. Han kunde nu dobe Folk til Syndernes Forladelse, men ikke give Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave. Senere hen derimod sendte Herren Peter, Jakob og Johannes, hvilke indehavde Rigets Nøgler dengang de levede paa Jorden, til ham, og disse ordinerede ham til at være en Apostel og beseglede paa hans Hoved alle de Nøgler, Kræfter og Velsignelser og al den Myndighed, som de besad i hiin Tid.

Dette er Oprindelsen til Myndigheden i de Sidste Dages Helliges Kirke, og fra den Dag af indtil nu har den lille Steen rullet frem og bestandig voget. Kirken blev organiseret den 6te April 1830 med sex Medlemmer og vore Eldster begyndte strax at forkynde, En hist,

en Anden her, den Lærdom, som Engelen havde meddeelt Joseph, og nogle Faa af de Mange have annammet og adlydt samme. Det var den samme Lærdom, som de gamle Apostler lærte, nemlig Tro paa den Herre Jesus Kristus, Omvendelse fra Synd og Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave, og de samme Tegn, som fulgte de Troende fordem, følge dem endnu. Jesus sagde til sine Apostler: „Gaaer ud i al Verden og prædiket Evangeliet for al Stabningen. Hvo, som troer og bliver døbt, skal blive salig;—men hvo, som ikke troer, skal blive fordømt, og disse Tegn skulle følge dem, der troe: i mit Navn skulle de uddrive Djævel, de skulle tale med nye Tunger, de skulle tage paa Slanger, og dersom de drikke nogen Forgift, skal det ikke skade dem; paa de Syge skulle de lægge deres Hænder, og de skulle helbredes.“

Alle disse Gaver og Kræfter lovedes af Joseph og vor Kirkes tidligste Eldster, ligesom af Disciplene fordem, og dette Vidnesbyrd har enhver Vidste baaret fra den Tid indtil nu. Har den Almægtige stadfæstet dette Vidnesbyrd? Jo, vissefælg.

Jeg har prædiket for Millioner af mine Medmenneker saavel i dette som i andre Lande, og jeg i Forening med de øvrige af de Tolv og Hundreder af vore Eldster have baaret dette Vidnesbyrd for Konger, Fyrster, Præsidenter og Regenter og Folk allevegne, at Enhver, som annammer Evangeliet, skulde faae den Hellig-Aands Gave. Havde vi bovet at fremkomme med saadan dristigt Paastand, dersom vi ikke havde været overbeviste om at dette var Herrens Værk? Nei, der findes ikke nogen Mand i Verden, som turde vove sigt, thi hans Hylteri og Falskhed vilde snart ligge affloret; den Første, der annammede hans Vidnesbyrd, vilde have beviist, at han var en Løgner. Kunde vi have udsamlet Hundredetusinder

af Mennesker fra Nationerne, hvis vi havde været Bedragerer og havde prædikeret falske Lærdomme? Paulus sagde: „Derfor vi eller en Engel af Himlen prædiker Evangeliet anderledes end vi have prædikeret det, han være forbandet.“ Nei, vi vilde ingen Fremgang have gjort; men de Tusinder, som findes i dette Territorium saavel som i Udspreddelsen, kunne bevidne, at Herren har stadsfæstet vort Vidnesbyrd og skjenket dem den Hellig-Aand, samt at Gaverne og Kræfterne have fulgt dem.

Der er endnu et Par Punkter, jeg ønsker at omtale, med Hensyn til Jesu Mission. Hans Mission endte ikke med hans Korsfæstelse. Medens hans Legeme laa tre Dage i Graven, gif hans Aand hen til Aandeverdenen og prædikede for de sængslede Aander, som forkastede Evangeliet i Noe Dage. Han prædikede for disse i Aanden, at de kunde dømmes i Lighed med Menneskene i Rjødets.

Her er et Princip, som den Christne Verden ikke kjender noget til, men som er aabenbaret til os i disse Dage, nemlig Evangeliets Forkyndelse for de Afdøde, der ikke havde Leilighed til at adlyde det her i Livet. Næsten 1800 Aar ere herunder siden Gud havde sin Kirke paa Jorden; i den Tid have omtrent 54,000 Millioner Mennesker forladt dette Liv uden at høre Evangeliet. Skulle disse fordommes, fordi de levede paa en Tid, da Evangeliet ikke sandtes paa Jorden? Nei, det vil blive prædikeret for dem der af Mænd, som have Rigets Nøgler, og Ordinanterne ville blive udsorte for dem af deres Slægtninge og Venner her paa Jorden. Det var uidentviblt dette, Paulus hentydede til, da han sagde: „Hvorfor døbes de for de Døde, hvis de Døde ikke opstaae?“

Jeg veed ikke i hvilken Udstrækning Br. Benson har administreret for sine

Afdøde, men jeg veed, han har virket af al Magt for de Levende. Og naar han nu i Aandeverdenen træffer sammen med dem, som han er bleven døbt for og været Redskab til at frelse, hvilken Glæde vil han saa ikke nyde! Saaledes ogsaa med enhver Aanden. Dette Arbejde for de Døde vil rimeligvis mebtage hele Millenniumet, med Jesus i Spidsen for de opstandne Døde som Styrer af det Hele. Naar Ordinanterne for de Døde fra Adams Dage indtil vor Tid ere udsorte, da kan Kristus overlevere denne Verden til sin Fader med de Ord: det er fuldbragt.

Brødre og Søstre, lad os ikke forsumme disse Ordinanter, saa at Fader eller Moder, Broder eller Søster skulle kunne bebrejde os vor Forsømmelse, naar vi engang mødes med dem i Aandeverdenen. Jeg har udsort disse Ting for en Mængde af mine Venner, og jeg ønsker I vilde gøre ligesaa, saa vi med Tilfredshed kunne stue tilbage paa dette Liv, naar vi have forladt det. Denne Myndighed er bleven betroet de Sidste Dages Hellige, og lad os benytte den til Gavn for baade Levende og Døde.

Verdens Vantro i dette Stykke forandrer ikke Faktum i mindste Maade. Disse Principer ere blevene aabenbarede til os, vi forstaae dem, og hvis vi ikke efterleve dem, komme vi under Fordømmelse.

Jeg glæder mig i Herrens Værk og er taknemlig fordi jeg lever paa Jorden i denne Tid. Jeg ønsker at leve paa Jorden saalænge jeg kan gøre noget Godt, men ikke et Dieblif længere end jeg kan leve i Samfund med Herrens Aand, min himmelske Fader, min Frelser og alle trosfaste Hellige. At leve efter at dette er glippet, vilde være en ulidelig Kval for mig. Naar jeg har fuldendt min Gjerning, er jeg villig til at gaae herfra, men jeg ønsker først at gøre hvad

der kræves af mig. Evangeliet er en Guds Kraft til Salighed for Enhver, som troer, baade Jøder og Hedninger. Lad os være trofaste, holde vore Pagter, gjøre vor Pligt og udføre alle Guds Huus's Ordinancer, saavidt vi kunne, baade for os selv og vore Døde. Naar vi have gjort dette, ville vi føle os tilfredse.

Maa Gud velsigne Eder, maa han

velsigne sine Apostler, som nu staae paa Jorden, maa hans Kraft hvile over de Halvsjæds, Hoi præsterne, Biskopperne, Eldstjerne, Præsterne, Lærerne og Diakonerne, samt Enhver, der har gjort en Pagt med Gud at ville holde hans Befalinger. Lad os være trofaste og vi skulle ingenlunde miste vor Løn; vi skulle da seire og erholde Livsens evige Krone, hvilket er min Bøn i Jesu Navn. Amen.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15de Mai.

Den 29de og 30te April bivaanedes vi Conferencemødet i Aalborg, hvor vi havde den Glæde at samles med Bionkældstjerne F. H. Jensen, Søren C. Thure og Michel C. Christensen samt en stor Deel af det lokale Præstedømme og de Hellige. Missionærene aflagde Rapport om deres Arbejde i Viingaarden, hvoraf erfarede, at Conferencen tæller 596 Medlemmer, hvoriblandt 52 Eldster; 44 vare døbt siden sidste Conference og 15 udelukte. „Stjernen“ tæller 172 Subskribenter og 137 Forsamlinger vare afholdte hos Fremmede foruden mange hos de Hellige. Der er temmelig god Opvækkelse blandt Folket og Forsamlingerne ere godt besøgte af Fremmede. De Hellige som et Hele ere lykkelige i Evangeliet og gjøre hvad de kunne for at fremme samme. Brødrene have arbejdet med Blid og Nidkærhed for Herrens Sag og have gjort deres Kald Væ. Vi havde Leilighed til at soie bort Vidnesbyrd til vore Brødres og dvælede hovedsagelig ved Evangeliets første Principer, samt formanede saavel Præstedømmet som de Hellige til at leve et kyndt og reent Levnet, bevare deres Duhghed og værne om Herrens Aand, der er dem stenet af Guds Naade. Flere af Brødrene udtalte sig om deres Virksomhed og glædede sig over at være værdige til at arbejde for det Sidste Dages Værk. En god Aand herskede i Forsamlingerne og Alle gif bort med lette Hjerter og lykkelige Følelser, prisende Gud for hans Wijskundhed og faderlige Godhed.

Vi ankom atter til Kjøbenhavn den 3die dennes, hvor vi foresandt Breve hjemmefra, hvori meddeltes, at Biskop Petersen med øvrige Missionærer afreiste fra Saltfostaden den 11te April. Man havde haft en god Conference hjemme, og megen Opbyggelse var nydt; kun 30 Missionærer kaldtes at gaae til Europa iaar.

I Veldste N. P. Peterfens Bemærkninger i forrige Nummer er feilagtigt anført, at han gennemmissionærede 30 Kjøbstæder og havde leiet mange Lokaler, hvilket gjaldt alle Missionærerne tilsammen.

Conferencemødet i Kjøbenhavn

den 8de, 9de og 10de April 1871.

(Fortsat fra Side 231.)

Mandag Form. Kl. 10.

Conferencepræsident P. F. Madsen opmuntrede Forstanderne i Grenene til at besøge de Hellige og Folket i deres Huse til Sommeren og tale med dem mundtligt, da ventelig ikke mange Forsamlinger kunde afholdes herester for en Tid. Raadete dem ligeledes til at tage timeligt Arbeide i Høstens Tid for at tjene sig Lidt til Klæder osv., saa de til Vinteren atter kunde være rede til at tage fat paa Missionen. Vad Brødrene om at belære de Hellige om Keenlighed og Properhed saavel i deres Klædedragt som i deres Huse; ligeledes om at holde Børnene nette og lære dem Høflighed og Omgængelighed. Saalænge de Hellige ikke kunne beherske sig selv og nyde Fred i deres Familiekreds, kunde vi aldrig udstrække Freden over hele Jorden, hvilket er vor Opgave. Sluttede med nogle Raad til Emigranterne.

Præsident H o r a c e S. E l d r e d g e benyttede derefter Tiden. Hans Tale, som i forkortet Form følger, oversattes af Veldste P. D. Thomasen.

Det glæder mig atter at være forsamlet med de Hellige her idag, og min Sammenkomst med Eder har vækket mange Betragtninger i mit Sind. Det er nu 41 Aar siden Jesu Christi Kirke blev organiseret her paa Jorden med kun sex

Medlemmer, og man maa forbauses over den store Fremgang vore Missionærer have gjort, naar man betænker under hvilke vanstelige Forhold de næsten uafbrudt have arbeidet. Hvilket uendelig stort Ansvar paahviler ikke os som Herrens Tjenere, men ved Bdnnyghed og Bon kunne vi fikke os vor himmelske Faders Bistand, og ved hans Hjælp kunne vi hædre vort Kald og være vore Sødskende og vore Medmennesker til Nytte. Det er enhver Helligs Pligt, som er bleven advaret, at adbare sin Næste og underrette ham om hvad Herren udfører paa Jorden i disse Dage. De verdslige Embedsmænd ere i Regelen saa stolte og opblæste, at de neppe kunne see et almindeligt Menneſte, naar No:un henvender sig til dem, og hvad ere de vel Andet end Tjeneres Tjenere. De Mænd, Gud har kaldet til at være Embedsmænd i hans Rige, ere besjælede af en ganske anden Aand, uagtet deres Kald er langt høiere og varigere end nogen verdslig Potentats, thi disse Mænd ere begavede med det evige Præsbedomme og ere Forkyndere af Liv og Salighed til Menneskenes Børn og ere bemyndigede til at handle — ikke i en Fyrstes Navn — men i Faderens, Sønnens og den Hellig-Aands Navn. Fatte vi tilfulde Betydningen af vort Kald? Vi kunne i Sandhet ud-

bryde med Apostelen Petrus: Hvorledes bør det os da at leve? I hellig Vandel og Gudsfrygtigheds Øvelse bør vi vente og stræbe til Guds Dags Tilkommeelse. Det tilkommer derfor os, saavel Brødre som Søstre, at vise vore Medmennesker et godt og følgeværdigt Exempel, thi uden at vor Vandel staar i Samklang med vore Ord er al vor Prædiken uden Frugt. Vi bør ikke som Sektererne paatage os hvad de kalde et helligt Ydre, saasom et langt Ansigt, dyb Sukken og Venden med Dinene; dette er ikke Hellighed, men Hylteri og Affectation og er vederstyggeligt baade for Gud og Mennesker. Naar en Hellig er besjælet af Herrens Aand og han føler Glæde og Fred i sit Indre, da vil dette yttre sig ogsaa synligen i et aabent, freidigt Blik, i et lykkeligt Ansigt, ja vel ogsaa i Sang og Munterhed. Vi have ingensomhelst Aarsag til Bedrøvelse, men derimod enhver tænkelig Grund til Lykkelighed, fordi vi have lært Frelsens Vej at kjende. Intet kan nedtrykke os, naar vi ere i Besiddelse af Guds Aand; men tabe vi den ved vor egen Forseelse — og paa anden Maade tabes den aldrig — da vil Mørkets Aander tage os tilfange, og hvor stort bliver saa ikke Mørket!

Nogle mene maaskee, at der hvilede et større Ansvar paa de første Vædster, som indkom i Kirken, end paa os, men dette er ei Tilfældet; Ansvaret er lige stort for ethvert Individ, der har saaet Forstand paa det evige Livs Principer. Hvad mig selv angaaer, føler jeg mig aldrig saa glad og tilfreds, som naar jeg er paa Mission for denne Gjerning. Mit Hjem, min Familie, mine Venner i Zion ere mig vistnok ligesaa kjære som for nogen Mand, men Hyggen derhjemme opveier ikke Glæden ved at kunne virke for Herrens Sag mere direkte. Mine Missioner have været af mere praktisk

Natur, idet jeg ofte har været kaldet til at arbejde for Israels Indsamling, og i denne Egenkab har jeg virket i mange Aar.

Det er nu snart 37 Aar siden jeg indkom i Kirken, og jeg har været Dievidne til mange af de Helliges Trængsler i Missouri, Illinois og andre Steder, ja har selv været Deeltager deri. Jeg var personlig bekendt med Br. Joseph Smith og var hos ham, da han blev fængslet; jeg havde Leilighed til at see ham hver Dag og kan derfor bevidne, at han var en sand Guds Mand og en værdig Hellig. Jeg har kjendt Brigham Young baade før og efter Josephs Død, og virket i Fællesskab med ham for denne Sag, og jeg kan bevidne, at han er en Guds Profet og Br. Josephs lovmæssige og værdige Eftertræder. Af mit Hjertes Overbeviisning bevidner jeg, at han er den bedste Mand, som lever paa Jorden; var han ikke det, vilde Gud have valgt en Anden til Hoved for sin Kirke. Jeg veed, at han har intet andet Maal for Die end at fremme Guds Gjerning paa Jorden, og derfor har han ogsaa vundet alle de Helliges fuldkomne Tillid og Hengivenhed. Ligeledes er jeg personlig bekendt med hans Medarbejdere, de Tolv, de Halvsjæds og mange Andre; jeg har seet deres Vandel og iagttaget deres Stræben i en Række af Aar og veed, at de ere Guds Mænd, der kun virke for hans Riges Fremgang. Jeg er ogsaa godt bekendt med Eders Præsident Br. Cluff og flere af de andre Zion's Brødre, som ere iblandt Eder, og jeg kan give dem Vidnesbyrd som gode Mænd, der besidde deres Brødres fulde Tillid hjemme.

Og I, mine Brødre, som ere opreiste her, værn med Omhu om Eders Kald; glem ikke, at I ere den Allerhøiestes Tjenere, udsendte for at lære Menneskene om Liv og Frelse. Velær de

Hellige som Fædre, bevar altid en kjerlig og god Aand, saa Eders Komme altid kan imødesees med Glæde. Bevar altid Freden i Eders Hjem, mine Sødfænde; Manden omgaaes sin Hustru i Kjerlighed og ombødt; begge stræbe at gøre Hjemmet til et behageligt Opholdssted, hvor Guds Aand og Herrens Engle kunne boe. Velær Eders Børn om Evangeliets Principer, viis dem et godt Exempel, tiltal dem aldrig i Brede, lad aldrig et uøhøivist Ord undslippe Eders Mund, thi Børn opsnappe og erindre langt Mere, end vi have nogen Anelse om. Lad os udstrække vor Broderkjerlighed til Alle, og fornemmelig til Pagtens Børn; lad os værne om hverandres Navn og Karakterer og afftaa fra al Bagvaskelse. Denne Synd er som en Kræft, der undergraver ethvert Samfund, slapper Tilhiden og bærer Spiren i sig til almindelig Oplosning; denne store Synd skalde de Hellige fremfor alt bekæmpe og overvinde, thi for vil vor Fremgang aldrig blive betydelig.

Hvis vi ønske at blive Gud og Kristus liig — hvilket er det Maal, Frelseren har sat os — maae vi efterleve de Principer, vi troe og lære, ellers blive vi som en Dor, der bevæges idelig paa sine Hængsler og aldrig gjøre nogen Fremgang. Følg de Mænds Raad, som ere satte til at lede Eder, thi de ville kun Eders Vel; de have offret sig til denne Tjeneste, og understøt dem derfor i deres Bestræbelser. Min Bøn er at Herren maa velsigne Eder i al Eders rettsafne Stræben. Amen.

Derefter gjorde Ældste Lavin Farr nogle Bemærkninger, der oversattes af Br. Thomassen.

Han udtalte sin Tilfredshed med sit Besøg i Skandinavien og vilde tage mange kjære Minder med sig, naar han forlod dette Land. Han glædede sig over

den gode Orden, som havde hersket i vore Forsamlinger, og den gode Aand, som havde gjort sig gjældende, og sølte til af ganske Hjerte at velsigne de Hellige i Herrens Navn. Opmuntrede til Ydmyghed og til aldrig at forsømme Bønnen. Der har aldrig levet et Folk paa Jorden, som har haft saa stor Aarsag til Glæde, som vi. I tidligere Tidsalbre har Gud stjenket Menneskene Part af sit Evangelium, men Riget har aldrig været oprettet. Nu i vor Tid derimod er Evangeliet givet til Menneskene i sin Fylde, Riget er oprettet med Forjættelse om, at det aldrig skal overvindes og vi have Udsigt til Zions snarlige Freløsning, Guds Riges Triumf og dets Borgere Herliggjørelse. Alle Fortidens Hellige saae dette i en fjern Fremtid, og hvis det kunde trøste dem i hiin Tid og være en Rilde til Lykjalighed, hvor meget mere maae vi ikke fryde os, som ikke blot leve paa den længselsfuldt ventede Tid, men selv ere blevne deelagtige i Rigets Velsignelser. Medens vi virke her i Kjødet, virke alle tidligere Uddelingers Ældster, saasom Adam, Noah, Moses, Elias o. fl. i Aanden, thi Alt skal nu forenes til Et i Kristus. De forrige Dages Hellige kunne ikke blive fuldkomne uden os og vi ikke uden dem. Vi maae bygge Templer, hvori Ordinancerne for de Afdøde kunne udføres, thi Evangeliet prædiktes for dem nu, og vi maae udføre de hvide Anordninger for dem her. Advarselkræften har allerede lydt længe paa Jorden, og Dagen vil snart komme, da den Almægtige vil ydmyge Nationerne ved sine Straffedomme, indtil de blive villige til at anerkjende Zions Love og lytte til Guds Tjeneres Raad. Opmuntrede Forældrene til at sende deres Børn til Skolerne, for at de kunne erhverve sig al nyttig Kundskab, men fornemlig indprente dem Evangeliets Principer, thi det er vore Børn,

som Forkremmelsen af dette Værk væsentlig vil hvile paa. Ønskede, at ret mange af de Hellige snart maatte komme

til Zion og nyde de Gøder, Herren der har i Beredskab for de Trofaste.

J. S. Petersen, Skriver.

Correspondance.

A m e r i k a.

Ældste S. C. Thure i Aalborg har velvilligt tilladt os at gjøre følgende Udtog af et Brev, han har modtaget fra en af sine Venner i Ephraim City, Utah.

Gode Ven og Broder; jeg hilser Dig mange Gange fra mig, min Familie og mange af de Hellige; vi glæde os alle meget ved at høre, at Du er velsignet paa din Mission. Gid Herren den Almægtige maa fremdeles velsigne Dig og hjælpe Dig til at gjøre noget Godt for dine mange tidligere Venner; thi jeg kjender dit Hjerte og veed, det er oprigtigt og ydmygt for din Gud. Frelseren sagde: Beder uden Afsladelse og bliver aldrig trætte; dette er et Middel, hvoraf Kraft kan vdes til enhver Tid.

Vi leve i en meget vigtig Tid; der har aldrig været en saa betydningsfuld Periode som den nuværende; vi Sidste Dages Hellige vide, at det nærmer sig til Christi anden Tilkommelse og at ikke Alle af den nulevende Slægt skulle hensejbe førend denne store Tildragelse finder Sted. Desværre er der ikke Mange af den store Mængde, som lytte til Herrens Røst gennem hans Tjenere, naar de formanesh til at ombende sig fra Synd og annamme Frelsens Budskab og slye fra Babel; thi Guds Straffedomme ville udgaae over de Ugudelige og Bantroer, saa sandt som Solen staaer paa Firmamentet. Mit Hjerte er fuldt af Advarsel

til mine Medmennesker, og gid Alle kunde høre min Røst.

Herhjemme i Zion 'er Alt vel for de Oprigtige. Vi glæde os i Herren og ved hans Tjenere. Vor Biskop er meget velsignet af Herren vor Gud og er besjælet af den gode Aand. Hans faderlige Omsorg for Folket her har gjort ham meget elsket, vore Forsamlinger ere godt besøgte og vi nyde store Velsignelser. Jeg horer, han skal snart gaae til Danmark paa Mission, og jeg veed, han vil være til Velsignelse for de Hellige i Scandinavien.

Her er mange Fremmede i denne Tid og der strømmer bestandig flere hertil paa Grund af Rhygtet om alle de nyopdagede Guld- og Solvminer, hvilket allerede har sat endeel Penge i Circulation; vore Kjender benytte sig af denne Tilstrømning til at vække Ophidselse mod os, men vi stole paa, at det samme Held vil følge dem nu, som tidligere. — Det er ogsaa vedtaget at anlægge en Jernbane fra Salt Lake City til Payson i Sommer, hvilket vil give Anledning til endeel Fortjeneste for Folket, thi som et Hele holde vi os helst til det Sikke og Solide.

Kjære Broder Thure, din Familie har det godt og din Son Søren tager med Forstandighed vare paa dine Anliggender hjemme. Siig til de Hellige i Adspredelsen, at de holde sig rene fra al Besmittelse og ikke deeltage i Verdens

Forlystelser, thi Tiden er for alvorlig og vort Ansvar for stort til at spille vor Opmærksomhed paa Tant. Forman dem til at leve et nyt og helligt Liv; og at vende hele deres Hu til Herrens Gjer-

ning, at de kunne blive bestaaende i Provns Stund, og senere hen blive frelst med et evigt Liv i Guds Rige.

Din Broder i Pagten

L. S. Anderjen.

Katekismus for Søndagskolerne.

Fremstillet ved Spørgsmaal og Svar.

(Fortsat fra Side 239.)

Sp. I hvilket Sprog vare disse Optegnelser skrevne?

Sv. Gammel-Egyptisk.

Sp. Ere de blevne oversatte i andre Sprog?

Sv. Ja, Joseph Smith oversatte dem i det engelske Sprog formedelst Guds Kraft, og Eldste Erasmus Snow oversatte dem i det danske Sprog, og de udgjøre hvad vi kalde Mormons Bog.

Sp. Var Joseph Smith den eneste, der saae disse Plader med Optegnelserne?

Sv. Nei, en Engel viste dem til tre Vidner, og Joseph viste dem til otte Vidner.

Sp. Hvad hed de tre Vidner?

Sv. Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris.

Sp. Hvad hed de otte Vidner?

Sv. Christian Whitmer, Jakob Whitmer, Peter Whitmer den Yngre, John Whitmer, Hiram Page, Joseph Smith den Eldre, Hyrum Smith og Samuel H. Smith.

Sp. Naar og hvor blev Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret?

Sv. Den 6te April 1830 i Byen Fayette, i Staten New York i Nordamerika.

Sp. Hvormange Medlemmer var der paa den Tid i Kirken?

Sv. Sex.

Sp. Hvilke vare deres Navne?

Sv. Joseph Smith, Hyrum Smith, Oliver Cowdery, Peter Whitmer den Yngre, David Whitmer og Samuel H. Smith.

Sp. Hvori bestaaer Forstjellen mellem denne Kirke og andre Kirker og Samsund?

Sv. I Meget, og fornemmelig i dens Præstedsomme og Organisation. Den ledes af en Profet, som modtager direkte Aabenbaring fra Gud; den har den Hellig-Aands Gaver, Kræfter og Belsignelser; dens Medlemmer udsamles fra alle Nationer; den forfølges af alle andre Samsund, og i meget Andet, hvorved Christi Kirke var kjendt i gamle Dage.

Sp. Hvilket er det første Princip i den af Gud aabnbarerede Religion?

Sv. Tro paa Gud og Jesus Kristus, hvem han udsendte.

Sp. Hvilket er det andet Princip?

Sv. Ombvendelse fra Synd.

Sp. Hvilket er det tredje Princip?

Sv. Daab til Syndernes Forladelse.

Sp. Hvilket er det fjerde Princip?

Sv. Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave.

Sp. Hvor gammel var Joseph Smith, da han døde?

Sv. Mellem 38 og 39 Aar.

Sp. Døde han en naturlig Død?

Sv. Nei, han blev snigmyrdet.

Sp. Naar blev han myrdet?

Sv. Den 27de Juni 1844.

Sp. Under hvilke Omstændigheder blev han myrdet?

Sv. Medens han var indespærret i et Fængsel, brød omtrent 150 beøbedne Mænd, der vare sværtebe i Ansigtet og paa andre Maader gjorde uljendelige, ind i Fængslet og fjød ham tilligemed hans Broder Hyrum.

Sp. Hvor foregik denne umenneskelige og barbariske Handling?

Sv. I Byen Carthago, Staten Illinois, i Nordamerika.

Sp. Bleve Morderne straffede af Dvrigheden?

Sv. Nei, ikke en eneste af dem; de Myrdedes Blod raaber endnu til Himlen om Hevn.

Sp. Hvorofte ere de Sidste Dages Hellige bleve drevne fra deres Hjem?

Sv. Tre Gange.

Sp. Hvor bleve de først drevne fra?

Sv. Fra Kirtland i Staten Ohio.

Sp. Hvor nedsatte de sig derefter?

Sv. I Jackson County i Staten Missouri.

Sp. Naar bleve de drevne fra denne Stat?

Sv. I Vinteren 1838.

Sp. Hvor nedsatte de sig saa?

Sv. I Nauvoo, i Staten Illinois.

Sp. Naar bleve de drevne fra Nauvoo?

Sv. I Vinteren 1846, ved hvilken Leilighed mange af de Hellige maatte gaae med bare Fødder over Isen paa Mississippifloden.

Sp. Hvorhen styrede de saa deres Kours?

Sv. Mod Vest, og saa Dage efter befandt de sig i et Indianerland, hvor de opforte midlertidige Huse og paa flere Steder saaede Sæd.

Sp. Hvorlænge forbleve de i disse midlertidige Hjem?

Sv. Nogle i eet, Andre i to og atter Andre i tre Aar.

Sp. Naar ankom de første Pionerer til Saltjødalen?

Sv. Den 24de Juli 1847.

Sp. Hvem vare de første Pionerer?

Sv. Præsident Brigham Young, hans to Raadgivere, de tolv Apostler og omtrent 150 andre Væbster.

Sp. Var dette nye Land en Part af de Forenede Stater?

Sv. Nei, det horte til Republikken Mexico, men blev Aaret efter tilligemed andre Landstrækninger afstaaet til de Forenede Stater, som i Aaret 1850 organiserede det som Territoriet Utah.

Sp. Var Saltjødalen og Dalene deromkring befolkede dengang?

Sv. Der fandtes kun nogle faa udhungrede, omstreifende Indianerstammer.

Sp. Have de Sidste Dages Hellige bygget Templer for Herren?

Sv. Ja, to. Et i Kirtland i Ohio og et i Nauvoo i Illinois. Desuden have de lagt Grundvolden til to. Et i Jackson County, Missouri, og et i Saltjødstaden i Utah.

(Fortsættes.)

Utah-Eldesters Ankomst.

Det er os en stor Glæde at kunne underrette vore Sødskende om de forventede Zionbrødres Ankomst til Kjøbenhavn Lørdagen den 6te dennes. De forlod Salt Lake City tidligere end først bestemt, nemlig den 12te April, tog fra New-York den 19de med Dampskibet „Wyoming“ og ankom til Liverpool den 30te. Hele Veien tilbagelagdes i 18½ Reisedage. Vi ønske disse Brødre hjertelig velkommen og haabe, at de Helliges Kjærlighed og Velvillie her maa mildne Savnet af deres Familie og Venner hjemme, hvem de have forladt for Evangeliets Skyld.

Der er foreløbig anvist disse Brødre følgende Virkekredse:

Eldeste L. G. Madsen gaaer til Aarhus Conf.

Eldeste J. G. A. Weibye gaaer til Aalborg Conf.

Eldeste Paul Dehlin gaaer til Skaane

Eldeste Chr. Willardsen besøger sine Slægtninge og Venner i Skive og Omegn.

Eldeste Paul Paulsen besøger sine Slægtninge og Venner i Benhøjssel.

Eldeste Anthon Lund bliver i „Stjernens“ Contoir.

Onsdagen den 10de dennes reiste Præsident Cluff og hans Eftertræder Præsident K. Petersen til Christiania, hvor Conference afholdes den paafølgende Lørdag; derfra gaae de til Stockholm, hvor de Ugedagen efter agte at overvære Conferencemødet.

Fortrosthing til Gud.

Melodi som Ps. Nr. 10.

I Jesu Navn, o Fader,
Jeg ydmygt beder Dig,
At Du mig ei forlader
I Livets Kval og Svig;
Lad dine Engle værne
Om mig ved Nat og Dag,
Det Onde fra mig fjerne,
Mig danne for din Sag.

Din høie Villie gjøre
Mit Hjerte fast attraaer,
Men trolig den udføre,
Ei altid jeg formaar;
Mit Kors taalmodig bære
Mig ofte synes svært,
Tilfreds bestandig være
Jeg har endnu ei lært.

Mit Hjerte ofte banker
Uroligt i mit Bryst,
Dg længselsfulde Tanker
Far' hen til Zions Kyst.
Mit Ophold her da tykkes
Mig tungt som Slaveri —
Jeg bedt ei naar det lykkes
For mig at blive frie.

Hæv, Brødre, Eders Hoved,
I Trø til Herren beed,
Ihi hvad han har os lovet
Staaer fast i Evighed:
For Plagerne udgydes
I Landet, hvor vi er,
Hver trosfast Hellig syndes
I Zions Borgerhær.

Jeg derfor minder Eder,
 Som Tidens Tegn kan see,
 Frem Herrens Naad veileder,
 At flye fra Plagerne:
 Naar Frihed Eder bydes,
 Da tov ei længer her,
 Thi Frelse kun kan nydes,
 Mens Veien aabnet er.

Naar Træer og Buske knoppe,
 Er Sommertiden nær;
 Naar Frihedsveien stoppe,
 Forsilde da det er
 Paa Zion meer at tænke,
 Langt mindre komme der,
 Hvor vil det os da krænke,
 Om vi i Babel er!

I Eodstende, som sover
 I inddildt Sikkerhed,
 Ei Profetien lover
 Ser nogen varig Fred.
 Vaagn op af Eders Dvale,
 Til Vandring Ser bered,
 Ei Tiden I forhale,
 I tabe selv derved.

Parablen I jo kjender
 Om Jomfruene ti?
 Hvis mat Ser Lampe brænder,
 Kom Ole ny beri,
 Thi naar Anstriget lyder:
 Brudgommen kommer snart!
 Det evigt Ser fortryder,
 I har paa Olien spart.

Missionær Soren Larsen, 62 Nar. gl.

Ældste Peter Browns Adresse er: Østerhousgade Nr. 28, Christiania.

Indhold.

	Side.		Side.
Apostlembudet	241.	Katekismus f. Søndagsskolerne (forts.)	253.
Redaktionens Bemærkninger . . .	248.	Utab-Ældster Ankomst	255.
Conferencemødet i Kjøbenh. (fortsat)	249.	Poesi	255.
Correspondance	252.		

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorenzengade Nr. 14 1ste Sal tilbensire og paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af W. W. Cluff.
 Trakt hos F. C. Borbing.